

saaledes at den kunde udpege, med hvilke Papirer Handel skulde være tilladt og med hvilke ikke. Men jeg henstiller til den højt-ærede Ministers Overvejelse, om man ikke kunde finde en nogenlunde passende Skelning f. Eks. deri, om Papirerne ere rentebærende eller ikke. Thi de rentebærende Præmieobligationer maa vel i Reglen siges nærmest at have Karakter af Obligationer af almindelig Art; kun at der dertil er knyttet en Ret for Ejeren til at deltage i en Gevinstudtrækning, medens derimod de Præmieobligationer, som ikke ere rentebærende, mest nærme sig til egentlige Lotterisedler. Det er vist egentlig snarest disse sidste Papirer, man ønsker at begrænse eller forhindre Handelen med. Dernæst er jeg ligesom den ærede foregaaende Taler af den Opfattelse, at man under alle Omstændigheder ikke kan gribe ind saaledes, at man med eet Slag forbyder alle dem, der eje saadanne Papirer, at sælge dem her i Landet. Man maatte enten følge den samme Fremgangsmaade, som Tyskland har fulgt i Loven af 8. Juni 1871, som vel gif ud paa at forbyde Salg af fremmede Præmieobligationer, men tillod de daværende Ejere af saadanne at faa dem afstemplede, saaledes at de afstemplede Eksemplarer fremdeles kunde være Genstand for Handel. Eller ogsaa maatte man i alt Fald give en vis Passende og ikke for kort Tidsfrist for Lovens Straftræden, saaledes at de, der nu ligge inde med den Slags Papirer, kunne have rigelig Tid til at afhænde dem. Jeg skal tilføje, at jeg gaar ud fra, at Loven ikke vil ramme de Kontrakter om Levering af Præmieobligationer, der allerede nu ere indgaaede; efter hvad der er ophjst for mig, kan det antages, at det er i Tusiindvis, Kontrakter af denne Art ere afsluttede, og jeg formoder, at der ikke vil kunne være Tale om at paahyde, at Kontrakter, som allerede ere indgaaede, ikke maa opshydes. Dette er nærmest de Bemærkninger, jeg finder Anledning til. Jeg skal dog tilføje, at det forekommer mig, at de Bøder, der ere bestemte, ere meget betydelige, men da jeg forstaaer, at de stemme med de Bødestemmelse, der findes i Lotteriloven af 1869, skal jeg ikke opholde mig derved; idet der muligvis er Grund til, at denne Lovs Bødestemmelse ikke afvige fra dem, der ere fastsatte i Lotteriloven.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal begynde med at bekræfte, hvad den ærede sidste Taler forudsatte som en Selvfølge, nemlig at Loven ikke kan være til Hinder for Fuldbyrdelsen af Kontrakter, der ere afsluttede om Salg af den Slags Papirer f. Eks. paa Afdrag eller af Kontrakter, der

af andre Grunde ikke straks ere blevne fuldbyrdede ved Papirernes Overdragelse; thi jeg mener ikke, at Loven vedkommer dette Forhold. Loven rammer kun dem, som i Fremtiden ville sælge, og ikke dem, som allerede have solgt. Hvad angaar Betegnelsen af Loven, er jeg bleven ledet til at bruge Udtrykket „Præmieobligationer“, dels fordi dette Udtryk blev brugt i Debatten her, og dels fordi det er det Udtryk, som bruges i Lotteriloven, idet Lotteriloven vel ikke helt forbyder al Handel med og Salg af Præmieobligationer, men dog forbyder at afhænde Retten til at deltage i enkelte Trækninger efter Præmieobligationer. Lotteriloven bruger som sagt dette Udtryk: Præmieobligationer, uden andet Tillæg; men jeg vil indrømme den sidste ærede Taler, at der er Forskel paa disse Obligationer, idet nogle af dem kun have Karakteren af permanente Lotterisedler, om jeg maa udtrykke mig saaledes, medens der er andre, som have Karakteren af Statspapirer eller lignende Obligationer, hvormed Udsigten til at vinde Præmier, kun mere accessorisk er sat i Forbindelse. Den ærede sidste Taler kender sikkert bedre til disse Forhold end jeg og har derfor maaste Ret i, at man paa hensigtsmæssig Maade vilde ramme denne Forskel ved at sondre imellem, om Obligationerne ere rentebærende eller ej. Den Slags Obligationer, som ere Genstand for Salg til Menigmand rundt om i Landet, til det store Publikum med eet Ord, ere saa godt som altid den Slags Obligationer, som kun have Karakter af Lotterisedler og som følge deraf i Reglen ikke koste ret meget. De rentebærende Præmieobligationer af denne Art ere vel forholdsvis større, og der vil vel altid der være Spørgsmaal om en Sum af 200 Kr. eller noget lignende, hvormod de smaa Præmieobligationer, som i Almindelighed kun ere Lodsedler, i Reglen sælges til meget billige Priser. Jeg skal derfor være meget villig til at erkende, at det maaste kunde være rigtigt at forsøge at gøre en Forskel i saa Henseende og at overveje, om det maaste kunde være mest praktisk at søge Forskellen deri, om Obligationerne vare rentebærende eller ikke. Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at det ikke vil være rigtigt at overlade dette Spørgsmaal til Administrationen, saaledes at man ligesom autoriserede Handel med visse Arter af Præmieobligationer, medens man forbød Handel med andre. Det vilde desuden være et meget ubehageligt Hverv for Administrationen at have, og det vilde slet ikke være principrigtigt at lade noget saadant være afhængigt af en administrativ Tilladelse.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvad